

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιοῦματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄφιν.

Γέ βρε... Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας τεράστιον! Ποίημα ἑνός... χιλιόμετρον! Ὅταν το ἀποθέσω βρεθίκοντι σε πολὺ δασκάλῃ φέρῃ. Καὶ τὸ δημοπνεύουσι, ναὶ ἢ ὄχι. Ἐπὶ τέλους πῆραμε τὴν ἀποσπῆ. Χαλάλι σας καὶ σας καὶ τῆς Κουίλας!... Ἰδοὺ τότε καὶ ἡ ἐρωτικὴ σας ἐποποιία

ΠΟΣ ΠΡΩΤ' ἈΓΑΠΗΣ

Ἡ πρώτη μου ἀγάπη ἦταν
Μία χαριτωμένη μικρούλα
Τὴν ὅποια πολὺ τὴν ἀγάπησα
Καὶ Κουίλα ἦταν τ' ὄνομά της.

Ἡ Κουίλα εἶχε μεγάλα μάτια
Καὶ μαύρο ἦταν τὸ χρῶμα τῶν
Τῶν ὀφθῶν μύλις ἀντίκρισα τὸ γλυκὸ χαμόγελο
Μοῦ φαινόταν σὰν σπαθὶ νὰ σκίθῃ τὸ σιῆθος μου καὶ εὐν
[νὰ πληγῶν τὴν καρδιά μου.

Τὰ μαλλιά της τὰ χρυσαῖα, καὶ τὸ ὄραϊό της κορμί
Σὰν τὴν θεὰ Ἀθηνᾶ ἔμοιαζαν
Τὰ δύο αἶμα τ' ἐραβόσαν
Σὰν τὸ μαγικὴν τὸ καρδί.

Τὸ στοματάκι της σὰν τοῦ
[πουλιῦ μικρὸ
Καὶ ἀπὸ τὸ ὅποιον βγένουν
[τὰ γλυκὰ της λόγια
Πάντα λόγια τρυφερὰ
Καὶ λόγια ἀπὸ ἀγάπην καὶ
[ἔρωτας.

Καὶ τέλος σχέσεις ἐπίσπεμα
Καὶ οἱ κάθε Ραντεβού που
[τῆς ἔδιναν
Ποτὲ οὐ κανένα δὲν με γέ-
[λασε.
Πάντα ἐρχότανε γιομάτη ἀ-
[γάπην καὶ ἔρωτα.

Ἀφοῦ πρὸς τὸ σπίτι της ἐ-
[πηγαίναμε
Τὴν Λεωφόρον Πατησίων
[ἐπέγραψαμε
Πάντα πεζοὶ μᾶς ἄρσε
Μὲ γλυκὰ καὶ ἁρμονικὰ λό-
[για περπατούσαμε.

Ὅταν εἰς τὸ σπίτι της, τὴν
[συνόδευαν
Εἰς τὴν στάσιν Ἀρσισατραίου
[κατοικοῦσε
Ἀφοῦ εἰς τὸ δρόμον οὐ ἔ-
[ρωσ μας ἐξεσποῦσε
Καὶ οἱ δύο χαρούμενοι εἰς
[τὸ σπίτι μας φθάναμε.

Ἐξῆ χαρούμενος μῆνας πε-
[ράσαμε
Ὅποτε ἡ μοῖρα μᾶς ἐξήλεσε
Ἀπὸ τὴν ἀγάπην ποὺ οἱ δύο
[μας εἶχαμεν
Σὰν ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν
[ἐπερνούσαμεν.

Σιγά,σιγά, τὴν τὴσσην ἀγάπην
ποὺ εἶχαμεν
Ἡ μοῖρα μας τὴν ἔπερνε
Χωρὶς στιγμήν νὰ τὸ κατα-
[λάβομεν
Ὅπου πολὺ βασανισμένον
[μάφησε.
Πολὺ με βασάνιζε ἡ λέξι
[«Φοβᾶμαι»

Διὰ τὴν ὅποιαν ἡ μοῖρα πανταχοῦ μᾶς κατάτρεχε
Καὶ ἀπ' τὴν γλυκίαν μας ζωὴν δὲν μᾶς ἄφινε
Σὰν ἄλλα ἐρωτευμένα ζευγαράκια νὰ περᾶμε.

Ὅπου μιὰ βραδιά τὴν ἐγκατέλειπα
Καὶ με τὴν μοῖραν τὴν ἔστειλα
Ποῦ μαυτὴν, νὰ γλεντίσῃ ἤθελε
Κ' ἐμένα ἀπ' τὴν ἀγκαλιά της μ' ἀφαίρεσε.

Ἔτσι ἄλλες ἐξῆ πικρὸς μῆνες πέρασαν
Γιομάτους δυστυχία καὶ κακὰ ὄνειρα
Ποτὲ ἦσυχον δὲν μ' ἄφησε
Πάντοτε ἐμπρὸς μοῦ παρουσιάζονταν.

Ὅπου μιὰ ἡμέρα τῆς εἶπα
Ἀναθεμάτος σε μοῖρα
Ποῦ ἦσυχον ποτὲ δὲν μ' ἀφήρεις
Κι' ἀπὸ ἐμένα πάντοτε ζηλεύεις
Καὶ πανταχοῦ παρῶν εἶσαι.

Ἀπ' ἐκείνη τὴν βραδιά
Ἡ μοῖρα ἔφυγε κι' ἀκόμα φεύγει
Καὶ ἦσυχον ἐμένα μ' ἄφησε
Σὰν τοὺς ἄλλους κ' ἐγὼ νὰ ζῆσω.

Μὲ τὴν ἀγαπημένην μου Κουίλα, ποὺ τόσον λαχγαροῦσα
Σχέσεις πάλι ἐπίσπεμα
Διότι ἡ μοῖρα μᾶς ἔργυε
Καὶ οὐτε τὴν παρουσία της δὲν ἄφηγε.

Ὅπως πρὶν, Ραντεβού δίναμεν
Καὶ καλλίτερα ἀπὸ πρὶν περᾶμεν
Σὰν πραγματικὰ ἐρωτευμένα ζευγαράκια
Καὶ πῶ ἐντυχισμένοι περᾶμεν.

Πάντως προτίθετε στὸ ἔξῃς νὰ εἰσθε πῶ ῥοϊκίς δια σιχομυγίτε
ὄχι σιχομυγίτε μὲ τὸν πῆχυν! Ἀλλοίμονον ἂν ἀρχίση νὰ ἔρασιπὶ σις σελίδες
τοῦ «Μπουκέτου» ἡ ἐρωτικὴ ἔξαρις τῶν συνεργατῶν του!... Θὰ καταπορτι-
σθῶμεν. Νὰ συνεινεῖτο τοὐλάχιστον ἡ Κουίλα... Ἄλλο δὲν βρατεύετε. Τὰ θη-
λεα σῆμαρον δὲν συγκανόνονται μὲ σιχομυγίτε ἀλλὰ μὲ χοῖμα... ἄλλοιμονον!...
Φαναριστάκι, Ἐνταῦθα. Φέρετε μὰς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον γιὰ νὰ τὸ δοῖμε
καὶ δὲ πᾶς ποῖμε τι τὴν προσφέρουμε. Τὸ ποίημά σας ἀνεπτυχῆς. Π. Πι-
σσοφάν. Σάρον. Τὸ ποίημά σας δὲν ἔλιφθη ἔπ' ὄφιν ὡς μὴ συνοδευό-
μενον ἀπὸ δικαιοῦματος κρίσεως. Σ. Παπαδόπουλον. Ἐνταῦθα. Τὸ πατρύ-
κεικὸν σας δισχο ὄχι καὶ τόσον ἐπιτυχῆς. Κ. Α. Ψ. Ἐνταῦθα. Τὸ περῶ-
φῆμά σας κοινόν. Ἐπαναλαμβάνετε λέξετε χροῖς νὰ λέτε σπουδαία ῥάματα.
Ν. Β. Δημοσιογράφον, Βόλον. Ὁ

κ. Στάρ, διεθθον τυχαίως ἐξ Ἀ-
θηνῶν, ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν σας
καὶ οὐς εὐχαριστῆσαι ποῖν. Σὰς πα-
ρακαλεῖ νὰ τοῦ ἀποστείλετε καὶ
ἀλλὰ, τὰ ὅποια θὰ προσπαθήση
νὰ χρησιμοποιήση. Τὰ δευθῆντε
εἰς τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἡμῖς τὰ
ἀποστέλλομεν ἄπο εὐτοίκατα.

Κωνσταντ. Βοσάνων, (Ἀγγλ.
Τηλεγρ.) Σάρον. Τὰ ἔξομους. Λυ-
στυχῶς δὲν μποροῦσι, δὲν θέλο-
με, δὲν καταδεχόμεθα νὰ τοὺς ἀ-
ποκαλύψομε. Κάνουνον διανομι-
σμοῦ, ὑποστανται δόρα καὶ δὲν
τὰ δύνουν! Ἡ ἀγωνία ἰστέρια δη-
λαδὴ. Γιατὶ ὁμοῦ τοὺς ἐπιταστει-
σθε! Πάντως ἠροῦσε εἰς νὰ πᾶ-
στε εἰς τὸ δόρα σας εἴτε μὲ τὸ κα-
λὸ ρίτε μὲ τὸ κακό. Τὶ νὰ γίνῃ...
Γ. Α. Πανταζῆν, Ἀθήσαν. Ἐθρ-
μῶς σας εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ
καλὰ σας λόγια καὶ γιὰ τὸ ἐνδια-
φέρον σας ὑπὲρ τοῦ «Μπουκέτου».
Εἶθετα εὐτυχῆς ἔχοντες φίλους
ὡς ἡμᾶς καὶ τὸν ἀδελφοῦ σας. Τὸ
ποίημα ὁμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σας ὄχι
τόσον καλόν. Γιὰ δόστε καὶ οἱς!

Ἄχ Διλή μου Δασκαλοῦλα
Ζηλευτὴ καὶ νοστιμούλα
Ἄλλα λὲς κι' ἄλλα μοῦ κά-
[νεις
Βάλθηκες νὰ με πεθάνης.
Φεύγεις φεύγεις ζηλευτὸ
Παχνιδάκιον τρελλόν
Σέχασες τὸν ἔρωτά μου
καὶ πηγαίνεις γιὰ κακό.

Λοιπὸν τί λέτε; Ὅλαρετε νὰ
διαβῶν Ἑλλήνας ποιητῆς ὁ ἀ-
δελφός σας γιὰ νὰ πάρῃ μιὰ ἰδέα
περὶ ποιήσεως καὶ κατόπιν νὰ τὰ
πῇ «στὴν Δασκαλοῦλα του», ὁμῆ-
ματος ἀπὸ στιχομυγικῆς ἀπόψεως,
Ε. Π. Ἐνταῦθα. Πρόκειαι νὰ τὴ
φέρετε στὸ γραφεῖο 7-10 μ. μ.
νὰ τὴ δοῖμε. Ὁ Διακογιάν-
νῃ ν. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅτὰ τὰ δι-
βάσομε καὶ βτι εἶνε καλὸ κ' ἐν-
διαφέρον θὰ δημοσιουθῇ. Γράφετε
τὸ κεῖο κείμενον στὴν δημοδί.
Ν. κ. Πάνου. Ὅχι ἀπολύτως
ἐπιτυχῆς τὸ ποίημά σας. Πάντως
στιχομυγίτε ἀρετικὰ καλὰ. Καὶ ἡ
εἰκόνας τῆς φύσεως ἐπιτυχῶς ζω-
γραφισμένης. Ἐλπίζομε νὰ μᾶς
στείλετε κατὶ περὶ ἄριον.

ΤΑ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ
STARR
MASTERTONE
ΕΙΝΑΙ

ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ καὶ ἀπὸ ἐπέ-
φωσ ποιότητος ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΣΗ STARR

ΑΘΗΝΑΙ: Στὸν Ἄρσακίεον 12. Τηλ. νέον 8-31
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Ὁδὸς Φίλωνος 48. Τηλ. νέον 10-26